

I. DISPOSICIONS GENERALS**MINISTERI D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT**

10636 *Reial decret 877/2015, de 2 d'octubre, de desplegament de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, pel qual es regula el fons de reserva que han de constituir determinades fundacions bancàries; es modifica el Reial decret 1517/2011, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament que desplega el text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol; i es modifica el Reial decret 1082/2012, de 13 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

La Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, ha establert un marc jurídic que té com a objectiu completar el procés de transformació de les caixes d'estalvis que s'ha produït al nostre país en els últims anys.

Arran de la crisi financera, durant la qual una part rellevant de les caixes d'estalvis va patir dificultats importants, es van dictar normes orientades que aquestes entitats traspasessin la seva activitat financera a un banc i mantinguessin únicament l'activitat fundacional, el fonament de les quals es va trobar en la necessitat de millorar el govern corporatiu i la solvència d'aquest tipus d'entitats.

Aquest procés conclou amb la Llei actual, que té com a finalitat declarada que les caixes exerceixin les seves activitats de la manera tradicional, és a dir, centrant les seves activitats en l'àmbit regional i en el sector al detall.

El nou règim jurídic que dibuixa la Llei 26/2013, de 27 de desembre, també fa emergir un nou tipus d'institució que cobra importància en l'àmbit financer: les fundacions bancàries, que són les fundacions que mantenen una participació en una entitat de crèdit que arriba, de manera directa o indirecta, almenys, a un 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat, o que li permet nomenar o destituir algun membre del seu òrgan d'administració.

La regulació que conté la Llei 26/2013, de 27 de desembre, en relació amb la fundació bancària té un doble propòsit: d'una banda, establir obligacions clares de govern corporatiu per garantir que les fundacions bancàries operen en els mercats financers de manera adequada i amb plena garantia de salvaguarda de l'estabilitat financera; i, d'altra banda, promoure que les fundacions redueixin gradualment la seva participació en les entitats de crèdit, per a la qual cosa la Llei estableix diversos mecanismes que incentiven una política de desinversió ordenada de les entitats de crèdit.

A fi d'assolir els seus objectius, la Llei 26/2013, de 27 de desembre, estableix una triple categoria d'obligacions que han d'observar les fundacions bancàries, tenint en compte el seu nivell de participació i control en l'entitat de crèdit participada.

En un primer nivell, es requereix que totes les fundacions bancàries, pel fet de ser-ho, compleixin determinades obligacions de govern corporatiu, inclosa la de presentar un informe anual de govern corporatiu. Aquestes obligacions constitueixen un element mínim, bàsic i necessari per garantir que no es produeixen disfuncionalitats que, per impacte en l'entitat de crèdit participada, puguin tenir conseqüències en l'estabilitat del sistema financer.

Hi ha un segon tipus d'obligacions, de més intensitat, per a les fundacions bancàries que tinguin una participació igual o superior al 30 per cent del capital en una entitat de crèdit o que els permeti controlar-la. Aquestes entitats han d'elaborar un protocol de gestió que reguli determinats aspectes de la relació entre la fundació bancària i l'entitat de crèdit participada i, a més, un pla financer en el qual determinin la manera en què faran front a

les necessitats de capital que pugui tenir l'entitat en la qual participen i els criteris bàsics de la seva estratègia d'inversió en entitats financeres.

Finalment, les fundacions bancàries que tinguin una participació igual o superior al 50 per cent en una entitat de crèdit o que els permeti controlar-la, a part d'altres obligacions addicionals específiques, han d'incloure un pla de diversificació d'inversions i gestió de riscos respecte a l'entitat de crèdit participada i dotar un fons de reserva per fer front a possibles necessitats de recursos propis de l'entitat de crèdit que no es puguin cobrir amb altres recursos i que, segons el parer del Banc d'Espanya, puguin posar en perill el compliment de les seves obligacions en matèria de solvència.

Tenint en compte aquesta gradació d'obligacions, aquest Reial decret estableix les particularitats de la constitució del fons de reserva, d'acord amb l'habilitació que confereix al Govern la disposició final dotzena de la Llei.

El Reial decret s'ha estructurat de la manera següent: els articles 1 i 2 delimiten l'objecte i l'àmbit d'aplicació, en què es pot destacar que la constitució del fons de reserva, d'acord amb la Llei, es requereix obligatòriament a totes les fundacions bancàries que tenen una participació, directa o indirecta, superior al 50 per cent o igual en l'entitat de crèdit participada o una posició de control en aquesta.

L'exposició de motius de la Llei és clara quant a l'obligatorietat que totes les fundacions bancàries amb participació majoritària en l'entitat o que la controlin constitueixin el fons de reserva, quan assenyala que «El grau d'intervenció més gran de la normativa estatal, finalment, recau sobre les fundacions bancàries que tinguin posicions de control sobre una entitat de crèdit o tinguin una participació superior al 50 per cent. Aquestes entitats han d'elaborar un pla de desinversió de les seves inversions per minimitzar riscos i constituir un fons de reserva per garantir el finançament de l'entitat de crèdit participada en situacions de dificultats (...)».

Per tant, el fons de reserva l'han de constituir efectivament tot aquest tipus de fundacions bancàries, encara que només s'ha d'utilitzar en cas que l'entitat de crèdit participada afronti una situació de necessitat de recursos propis i, tal com assenyala la Llei, no la pugui cobrir amb un altre tipus de recursos.

El càlcul del fons de reserva es fa en primera instància a partir del valor dels actius ponderats per risc de l'entitat participada, la qual cosa s'ha d'entendre des d'una perspectiva prudencial com els actius ponderats per risc del grup o subgrup consolidable la societat matriu del qual sigui l'entitat de crèdit participada. Sobre això, és necessari tenir en compte que els requisits prudencials, i per això el càlcul dels actius ponderats per risc, no sempre s'exigeixen a escala individual, com es deriva de l'article 7 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, sinó que de vegades el càlcul només es fa a escala de grup. Sumat a això, és necessari garantir que el càlcul del volum dels actius ponderats per risc no varia pel simple fet que l'entitat de crèdit participada creï una entitat tenidora d'aquests actius dins del seu propi grup, atès que seria una manera d'eludir el que pretén la Llei amb l'exigència del fons de reserva.

En conseqüència, la solució adoptada pel Reial decret és plenament respectuosa amb la intenció del legislador: el fons de reserva és un mecanisme que permet millorar la solvència de l'entitat de crèdit participada i, al mateix temps, incentiva la desinversió en aquesta.

A més, es determinen els requisits perquè el fons de reserva el pugui constituir una fundació bancària a través d'una entitat tenidora i es determina el període de temps en què s'ha d'assolir el nivell fixat del fons de reserva per a cada fundació bancària.

Els articles 3 a 6 fan una regulació concreta sobre la manera com s'ha de calcular el fons de reserva per a les entitats, i sobre el seu ús, partint d'una quantia mínima objectiva que s'ha de modificar a l'alça o a la baixa en funció d'una sèrie de factors extrets de la mateixa Llei.

Així mateix, el Reial decret estableix un règim transitori per a la presentació dels primers plans financers des de l'aprovació de la normativa que regula el fons de reserva, i

a més introdueix disposicions que fan referència als títols competencials en virtut dels quals es dicta i fixen la data de la seva entrada en vigor.

A més, aquest Reial decret modifica també el Reglament que desplega el text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret 1517/2011, de 31 d'octubre. La disposició final vuitena de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, estableix el termini d'un any perquè el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, determini les condicions que han de complir les entitats per tenir la consideració d'entitats d'interès públic per raó de la importància pública significativa que puguin tenir per la naturalesa de la seva activitat, per la seva mida o pel seu nombre d'empleats, en compliment de l'habilitació reglamentària que preveu l'article 3.5.b) del text refós esmentat.

A la Llei anterior hi havia una habilitació similar, en ús de la qual, per via reglamentària, a través de l'article 15 del Reglament que desplega el text refós de la Llei d'auditoria de comptes, es va delimitar el concepte d'«entitat d'interès públic» vigent fins ara.

Amb l'objecte de donar el degut compliment al manament esmentat, i tenint en compte la conveniència d'adaptar l'actual nombre d'entitats d'interès públic als paràmetres o criteris d'altres estats membres de la Unió Europea, és procedent modificar l'article 15 del vigent Reglament esmentat.

Així mateix, es dóna compliment a l'habilitació reglamentària que conté l'apartat 3.b) de la disposició addicional tercera de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, que permet dispensar determinades entitats d'interès públic de tenir comissió d'auditoria sempre que així ho permeti la normativa comunitària, tal com passa amb les institucions d'inversió col·lectiva.

Finalment, aquest Reial decret modifica el Reglament de desplegament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, amb dos objectius. En primer lloc, per flexibilitzar el coeficient de liquiditat de les IIC de caràcter financer, de manera que se substitueix el requisit mínim del 3 per cent del seu patrimoni en actius líquids per un coeficient mínim de l'1 per cent i l'obligació que les IIC disposin d'un nivell suficient d'actius convertibles en efectiu diàriament que els permeti atendre els reemborsaments en els terminis que estableix la normativa. I en segon lloc, es modifica l'article 132, amb la finalitat d'explicitar en la norma els principis als quals es remet la disposició vigent en l'actualitat i que són els que estableix l'article 16 de la Directiva 2006/73/CE, de 10 d'agost de 2006, per la qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa als requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les empreses d'inversió, i els termes definits als efectes de la Directiva esmentada.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 d'octubre de 2015,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té com a objecte desplegar l'article 44.3.b) de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, en relació amb el fons de reserva que han de constituir les fundacions bancàries que preveu l'article 44.3 de la Llei esmentada.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret és aplicable a totes les fundacions bancàries que tinguin una participació, directa o indirecta, igual al 50 per cent o superior en una entitat de crèdit o que els permeti controlar-la en els termes que preveu l'article 42 del Codi de comerç, i que no hagin manifestat la seva intenció d'acollir-se al que disposa l'article 44.3.b), últim paràgraf, de la Llei 26/2013, de 27 de desembre.

Article 3. *Constitució i ús del fons de reserva.*

Totes les fundacions bancàries a què es refereix l'article 2 han de constituir un fons de reserva en els termes que preveu l'article 44.3 de la Llei 26/2013, de 27 de desembre.

El Banc d'Espanya ha de desenvolupar els supòsits i la manera en què la fundació bancària ha de fer ús del fons de reserva per atendre les necessitats de solvència de l'entitat participada. En tot cas, s'ha de fer ús del fons de reserva sempre que s'hagi produït una disminució significativa dels recursos propis de l'entitat participada, que, segons el parer del Banc d'Espanya, pugui posar en perill el compliment de la normativa de solvència de l'entitat.

Article 4. *Determinació del fons de reserva.*

1. El fons de reserva ha d'assolir un import mínim objectiu que és el que resulti d'aplicar un percentatge sobre el total dels actius ponderats per risc del grup o subgrup consolidable la societat matriu del qual sigui l'entitat de crèdit participada. Els actius ponderats per risc s'han de calcular de conformitat amb el que estableix el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

2. El percentatge que indica l'apartat anterior és el que resulti d'aplicar la taula següent en funció de si la ràtio de capital total calculada de conformitat amb l'article 92.2.c) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, que mantingui el grup o subgrup consolidable la societat matriu del qual sigui l'entitat de crèdit participada se situa entre algun dels valors següents:

Ràtio de capital total	%
< 10%	1,75
≥ 10% i < 11%	1,50
≥ 11 % < 12 %	1,25
≥ 12 % < 13 %	1,00
≥ 13 %	0,75

3. L'import del fons de reserva que resulti d'aplicar els criteris que estableix l'apartat anterior s'ha d'incrementar o reduir, si s'escau, amb els imports resultants d'aplicar els percentatges següents sobre els actius ponderats per risc esmentats a l'apartat 1:

a) Reducció del 0,5 per cent en els supòsits en què les accions de l'entitat de crèdit participada estiguin admeses a negociació en mercats oficials de valors o en mercats actius, sempre que el percentatge d'accions propietat de tercers aliens al grup al qual l'entitat pertanyi sigui superior al 25 per cent. Als efectes d'aquesta lletra, són mercats actius els que defineix el Banc d'Espanya en la seva normativa comptable.

b) Increment de l'1 per cent quan la suma dels instruments computables com a recursos propis que tingui la fundació bancària en altres entitats financeres, exclosa la participació en l'entitat de crèdit participada, sigui superior al 40 per cent del seu patrimoni net.

c) Reducció o increment dels percentatges següents en funció de la participació directa, o indirecta a través de societat interposada, que es tingui en l'entitat de crèdit:

Participació en l'entitat de crèdit	%
< 50%	-0,5
≥50% i < 60%	0
≥ 60% i < 70%	+0,5
≥ 70 %	+1

4. L'import objectiu del fons de reserva no pot ser inferior al 0,6 per cent dels actius ponderats per risc a què es refereix l'apartat 2, sense perjudici que el Banc d'Espanya, en atenció a les circumstàncies individuals de la fundació bancària, en pugui fixar un d'inferior.

5. L'import del fons de reserva s'ha de calcular anualment en el pla financer, que ha de contenir un calendari de dotacions mínimes fins a assolir l'import que resulti d'aplicar aquest Reial decret.

6. El fons de reserva constituït s'ha d'invertir en instruments financers d'elevada liquiditat i qualitat creditícia, que han d'estar disponibles en tot moment perquè la fundació els utilitzi.

Article 5. *Forma de constitució del fons de reserva.*

1. El fons de reserva es pot constituir dins de la mateixa fundació bancària o a través d'una entitat tenidora. Només és possible fer ús d'una entitat tenidora quan es compleixin els requisits següents:

a) Que la fundació bancària tingui directament el 100 per cent del capital de l'entitat tenidora. En cas que diverses fundacions bancàries participin en el capital d'una entitat de crèdit i constitueixin una única entitat tenidora, el 100 per cent de la participació directa en aquesta s'ha de distribuir entre les fundacions bancàries en proporció a la participació de cadascuna en l'entitat de crèdit.

b) Que l'entitat tenidora sigui titular d'actius de suficient liquiditat i qualitat creditícia, dels quals pugui disposar lliurement, de manera immediata i sense cap limitació derivada, entre altres supòsits, de la necessitat d'obtenir el consentiment de tercers, tot això per tal de fer efectiva la finalitat del fons de reserva.

c) Que l'entitat tenidora no formi part del perímetre de consolidació prudencial de l'entitat de crèdit participada, directament o indirectament, per la fundació bancària.

2. Els actius en què es materialitzi el fons de reserva només es poden aportar a l'entitat de crèdit participada per atendre les seves necessitats de solvència de tal manera que no li generin necessitats addicionals de recursos propis.

Els actius que, per aplicació del paràgraf anterior, s'hagin de vendre o permutar de manera prèvia a la seva transferència a l'entitat de crèdit participada, s'han de comptabilitzar en el fons de reserva amb una reducció de valor que pot arribar fins al 33 per cent, que ha de determinar el Banc d'Espanya en funció de la liquiditat d'aquests actius i la pèrdua de valor estimada que es pugui produir en el moment de la seva venda o permuta.

3. Correspon al Banc d'Espanya supervisar el compliment dels requisits que preveu aquest article, amb la finalitat d'assegurar que el fons de reserva pot complir de manera efectiva la finalitat que preveu l'article 44.3.b), apartat primer, de la Llei 26/2013, de 27 de desembre.

Article 6. *Termini de constitució del fons de reserva.*

1. El volum objectiu del fons de reserva s'ha d'assolir en el termini màxim de 5 anys des de l'entrada en vigor de la circular del Banc d'Espanya que desplegui aquest Reial decret o des de la data en què la fundació bancària adquireixi el control o una participació superior al 50 per cent en l'entitat de crèdit participada, si algun d'aquests fets té lloc amb posterioritat.

2. Si com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat de crèdit participada o del desenvolupament de les condicions dels mercats, s'adverteix que no es pot assolir el volum objectiu del fons de reserva en el termini màxim de cinc anys al qual es refereix l'apartat anterior, la fundació bancària pot sol·licitar al Banc d'Espanya una ampliació d'aquest termini fins a dos anys més.

3. El calendari de dotacions al fons de reserva s'ha de detallar en el pla financer que la fundació bancària hagi de presentar al Banc d'Espanya. Les dotacions periòdiques que preveu el calendari esmentat han de ser lineals en el temps, sense perjudici de les

modificacions eventuais del calendari justificades en virtut de la variació de les necessitats de recursos propis previstes en el pla financer o d'altres circumstàncies rellevants.

Disposició transitòria primera. *Presentació del pla financer.*

Les fundacions bancàries que preveu aquest Reial decret han de presentar el seu pla financer, o actualitzar el ja presentat o aprovat, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor de la circular del Banc d'Espanya que desplegui aquest Reial decret.

Disposició transitòria segona. *Requisits exigibles a les entitats d'interès públic.*

Als efectes de determinar, en l'exercici en què entra en vigor aquesta norma, el compliment durant dos exercicis consecutius dels requisits a què es refereixen les lletres b), c) i e) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 15 del Reial decret 1517/2011, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament que desplega el text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, en la redacció que en fa la disposició final primera, s'han de tenir en compte els nous paràmetres corresponents a l'últim exercici social el tancament del qual s'hagi produït amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, així com a l'immediatament anterior.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1517/2011, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament que desplega el text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.*

El Reial decret 1517/2011, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament que desplega el text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, queda modificat en els termes següents:

U. L'article 15 queda modificat en els termes següents:

«Article 15. *Entitats d'interès públic.*

1. Exclusivament als efectes del que disposa la normativa reguladora de l'activitat d'auditoria de comptes, tenen la consideració d'entitats d'interès públic les següents:

a) Les entitats de crèdit, les entitats asseguradores, així com les entitats emissores de valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials de valors o en el mercat alternatiu borsari pertanyents al segment d'empreses en expansió.

b) Les empreses de serveis d'inversió i les institucions d'inversió col·lectiva que, durant dos exercicis consecutius, a la data de tancament de cada un, tinguin com a mínim 5.000 clients, en el primer cas, o 5.000 partícips o accionistes, en el segon cas, i les societats gestores que administrin les institucions esmentades.

c) Els fons de pensions que, durant dos exercicis consecutius, a la data de tancament de cada un, tinguin com a mínim 10.000 partícips i les societats gestores que administrin aquests fons.

d) Les fundacions bancàries, les entitats de pagament i les entitats de diner electrònic.

e) Les entitats diferents de les que esmenten els paràgrafs anteriors amb un import net de la xifra de negocis i una plantilla mitjana que durant dos exercicis consecutius, a la data de tancament de cada un, siguin superiors a 2.000.000.000 d'euros i a 4.000 empleats, respectivament.

f) Els grups de societats en els quals la societat dominant sigui una de les entitats que preveuen les lletres anteriors.

2. Les entitats que esmenta l'apartat 1.b), c) i e) perden la consideració d'entitats d'interès públic si deixen de complir durant dos exercicis consecutius, a la data de tancament de cada un, els requisits que estableixen els apartats esmentats.

Les entitats que preveu aquest apartat tenen la condició d'entitats d'interès públic si compleixen els requisits per ser-ho al tancament de l'exercici social de la seva constitució, transformació o fusió i de l'exercici immediatament posterior. No obstant això, en cas que una de les entitats que participi en la fusió o que l'entitat que es transformi tingui la consideració d'entitat d'interès públic en l'exercici anterior a aquesta operació, les entitats resultants no perden la condició esmentada si al tancament d'aquest primer exercici social compleixen els requisits que recullen els apartats esmentats.»

Dos. S'afegeix una nova disposició addicional tretzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional tretzena. *Comissió d'auditoria d'entitats d'interès públic.*

De conformitat amb l'apartat 3.c) de la disposició addicional tercera de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, les institucions d'inversió col·lectiva i els fons de pensions que esmenta l'article 15.1.b) i c) no estan obligats a tenir comissió d'auditoria.»

Disposició final segona. *Modificació del Reglament de desplegament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1082/2012, de 13 de juliol.*

El Reglament de desplegament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1082/2012, de 13 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa la nova redacció següent de l'article 53:

«Article 53. *Liquiditat.*

1. Per donar compliment al principi de liquiditat, les IIC de caràcter financer han de disposar d'un nivell suficient d'actius que compleixi els requisits següents:

a) Que els actius es puguin vendre amb rapidesa i a un preu proper a aquell pel qual s'hagin valorat abans de la venda,

b) que permeti a la IIC, tant en condicions de liquiditat normals com excepcionals, atendre els reemborsaments en els terminis establerts en aquest Reial decret i la seva normativa de desplegament, així com en el reglament de gestió del fons d'inversió o en els documents constitutius de la societat d'inversió de què es tracti, així com garantir la liquidació de les operacions compromeses, i

c) que sigui congruent amb la política de gestió de la liquiditat global de la IIC, la qual necessàriament s'ha d'avaluar utilitzant proves de resistència o tensió.

2. En tot cas i sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, les IIC de caràcter financer han de mantenir un coeficient mínim de liquiditat de l'1% del seu patrimoni. La CNMV ha de determinar mitjançant una circular el procediment de càlcul d'aquest coeficient sobre la mitjana mensual de saldos diaris del patrimoni de la institució, així com les categories d'actius líquids en què es pot materialitzar atenent les condicions del mercat en el qual es poden fer efectius o la rapidesa dels procediments de liquidació, entre altres aspectes.

Si el dipositari no té la consideració d'entitat de crèdit, la IIC ha d'incloure en el fulllet la identificació de l'entitat de crèdit en la qual materialitzarà, si s'escau, l'efectiu, els dipòsits o els comptes a la vista.

3. El patrimoni no invertit en actius que formin part del coeficient de liquiditat s'ha d'invertir en els actius i instruments financers aptes que assenyala l'article 48.

4. La societat gestora o, en el cas que sigui autogestionada, la SICAV ha de disposar de sistemes interns de control de la profunditat del mercat dels valors en què inverteix considerant la negociació habitual i el volum invertit, per procurar una liquidació ordenada de les posicions de la IIC a través dels mecanismes normals de contractació. Els documents informatius de la IIC han de contenir una explicació sobre la política adoptada sobre això.»

Dos. Es fa la nova redacció següent de l'article 132:

«Article 132. *Funció de control d'efectiu.*

1. El dipositari ha de garantir que els fluxos de tresoreria de la IIC estiguin degudament controlats i, en particular, ha d'assegurar que tots els pagaments efectuats pels inversors o en nom d'aquests, en el moment de la subscripció de participacions en una IIC, s'hagin rebut i que tot l'efectiu de la IIC s'hagi dipositat en comptes de tresoreria que:

a) Estiguin oberts en una entitat de crèdit a nom de la IIC o del dipositari que actuï a compte de la IIC.

b) Es mantinguin pel dipositari d'acord amb els principis següents que estableix l'article 16 de la Directiva 2006/73/CE, de 10 d'agost de 2006:

1r Permetre en qualsevol moment i sense demora la distinció entre l'efectiu de la IIC i l'efectiu d'altres IIC i altres clients, així com el seu propi,

2n garantir la seva exactitud i, en especial, la seva correspondència amb l'efectiu de les IIC,

3r conciliar regularment els comptes amb els dels tercers en poder dels quals es mantingui l'efectiu dipositat,

4t garantir que l'efectiu de la IIC dipositat en un tercer es distingeixi de l'efectiu que pertanyi al dipositari i del que pertanyi al tercer esmentat, mitjançant comptes amb denominació diferent en la comptabilitat del tercer o altres mesures equivalents amb les quals s'aconsegueixi el mateix nivell de protecció,

5è garantir que els fons de la IIC que s'hagin dipositat en un banc central, una entitat de crèdit o un banc autoritzat en un tercer país o un fons del mercat monetari habilitat estiguin comptabilitzats en un compte o comptes diferents d'aquells en què es comptabilitzen els fons pertanyents al dipositari,

6è minimitzar el risc de pèrdua de l'efectiu de la IIC, com a conseqüència de la seva mala utilització, frau, administració deficient, manteniment inadequat de registres o negligència, i

7è salvaguardar els drets de la IIC sobre l'efectiu, sobretot en cas que el dipositari sigui declarat en concurs de creditors, i impedir la utilització per compte propi d'aquest efectiu de la IIC, excepte en el cas de les entitats de crèdit.

2. En cas que els comptes de tresoreria s'obrin a nom del dipositari que actuï a compte de la IIC, no s'ha de consignar en aquests comptes l'efectiu del dipositari ni el de l'entitat de crèdit en què estiguin oberts.

3. La societat gestora o, si s'escau, els administradors de la societat d'inversió no poden en cap cas obrir comptes o disposar directament dels saldos de comptes pertanyents a la IIC. Tampoc poden estendre xecs ni qualsevol altre instrument de pagament contra els comptes que la IIC tingui oberts en el dipositari o en terceres entitats; el dipositari és l'únic autoritzat per a això, i ha de seguir les instruccions de la societat gestora o, si s'escau, dels administradors de la societat d'inversió.

4. Correspon als dipositaris rebre i custodiar els actius líquids de les IIC.
5. Els dipositaris poden mantenir saldos transitoris associats a la liquidació de compravendes de valors, en altres intermediaris financers que estiguin legalment habilitats per al manteniment d'aquests saldos.
6. Quan la institució d'inversió col·lectiva disposi de comptes d'efectiu en entitats de dipòsit diferents del dipositar, quan aquest no sigui una entitat de crèdit, només el dipositar pot fer o autoritzar moviments sobre aquests comptes. Això s'aplica també respecte dels saldos transitoris associats a l'operativa amb valors, operacions bilaterals i inversions en altres IIC.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat les competències exclusives en matèria de legislació mercantil, les competències sobre bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances, i les competències sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Banc d'Espanya per desplegar el que disposa aquest Reial decret.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

El que disposa la disposició final primera, apartat dos, és aplicable a partir del 17 de juny de 2016.

Madrid, 2 d'octubre de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Economia i Competitivitat,
LUIS DE GUINDOS JURADO